STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

prezintă

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

prezintă

TREI CĂSUȚE,

TREI DRUMURI

TREI CĂSUȚE,

TREI DRUMURI

autor:

TITEL CONSTANTINESCU

redactor:

MARIANA GEAMĂNU

operator:

EUGEN LUPU

desene:

GABRIEL BRATU

montaj:

I. LIVADARU

autor:

TITEL CONSTANTINESCU

redactor:

MARIANA GEAMĂNU

operator:

EUGEN LUPU

desene:

GABRIEL BRATU

montaj:

I. LIVADARU

E o după amiază liniștită de vară. Tata citește ziarul. Lîngă el, cei trei feciori desenează trei căsuțe și trei drumuri.

E o după amiază liniștită de vară. Tata citește ziarul. Lîngă el, cei trei feciori desenează trei căsuțe și trei drumuri.

–Thii! Ce-ar fi să plecăm la plimbare cu gîndul pe drumurile desenate de noi? întreabă copiii.

–Thii! Ce-ar fi să plecăm la plimbare cu gîndul pe drumurile desenate de noi? întreabă copiii.

Şi chiar aşa s-a şi-ntîmplat. Întîi a plecat feciorul cel mare! Şi... pentrucă îi plăceau tare mult dulciurile... s-a oprit la cofetărie.

Şi chiar aşa s-a şi-ntîmplat. Întîi a plecat feciorul cel mare! Şi... pentrucă îi plăceau tare mult dulciurile... s-a oprit la cofetărie.

Drumul căsuţei celui mijlociu l-a dus... la magazinele de jucării... Şi s-a întors repede acasă...

Dar nu singur... Cu un crocodil!...

Drumul căsuţei celui mijlociu l-a dus... la magazinele de jucării... Şi s-a întors repede acasă...

Dar nu singur... Cu un crocodil!...

Prîslea, nu şi nu, că pleacă şi el. Şi a plecat cu gîndul pe drumul căsuţei lui, chiar ca-n poveste...

Prîslea, nu şi nu, că pleacă şi el. Şi a plecat cu gîndul pe drumul căsuţei lui, chiar ca-n poveste...

— Bună ziua, prieteni zidari. Vă salută Prislea cel voinic plecat cu povestea lui la drum lung!

— Drum bun, voinice

— Bună ziua, prieteni zidari. Vă salută Prislea cel voinic plecat cu povestea lui la drum lung!

— Drum bun, voinice

În acest timp, creionul cel roşu din buzunarul lui Prislea s-a dat de trei ori peste cap... şi răsări un pitic vesel, strigind:
— Gata prietene? Să mergem mai departe!

În acest timp, creionul cel roşu din buzunarul lui Prislea s-a dat de trei ori peste cap... şi răsări un pitic vesel, strigind:
— Gata prietene? Să mergem mai departe!

Au mers, au mers şi au ajuns într-un sat. Prislea nici nu credea că e la ţară. Dar copiii i-au înconjurat repede...

—Ce te miri, Prislea?! Oriunde ai colinda, peste tot vei găsi numai sate frumoase ca ale noastre.

Au mers, au mers şi au ajuns într-un sat. Prislea nici nu credea că e la ţară. Dar copiii i-au înconjurat repede...

—Ce te miri, Prislea?! Oriunde ai colinda, peste tot vei găsi numai sate frumoase ca ale noastre.

Și cît de înalt e grîul!
Combina așteaptă, gata să înceapă secerișul.

Și cît de înalt e grîul!
Combina așteaptă, gata să înceapă secerișul.

Prîslea a vrut să treacă prin lan și s-a rătăcit. Îl vedeți cum plînge? Piticul urcat în vîrful unui spic, îi cheamă în ajutor pe secerători.

Prîslea a vrut să treacă prin lan și s-a rătăcit. Îl vedeți cum plînge? Piticul urcat în vîrful unui spic, îi cheamă în ajutor pe secerători.

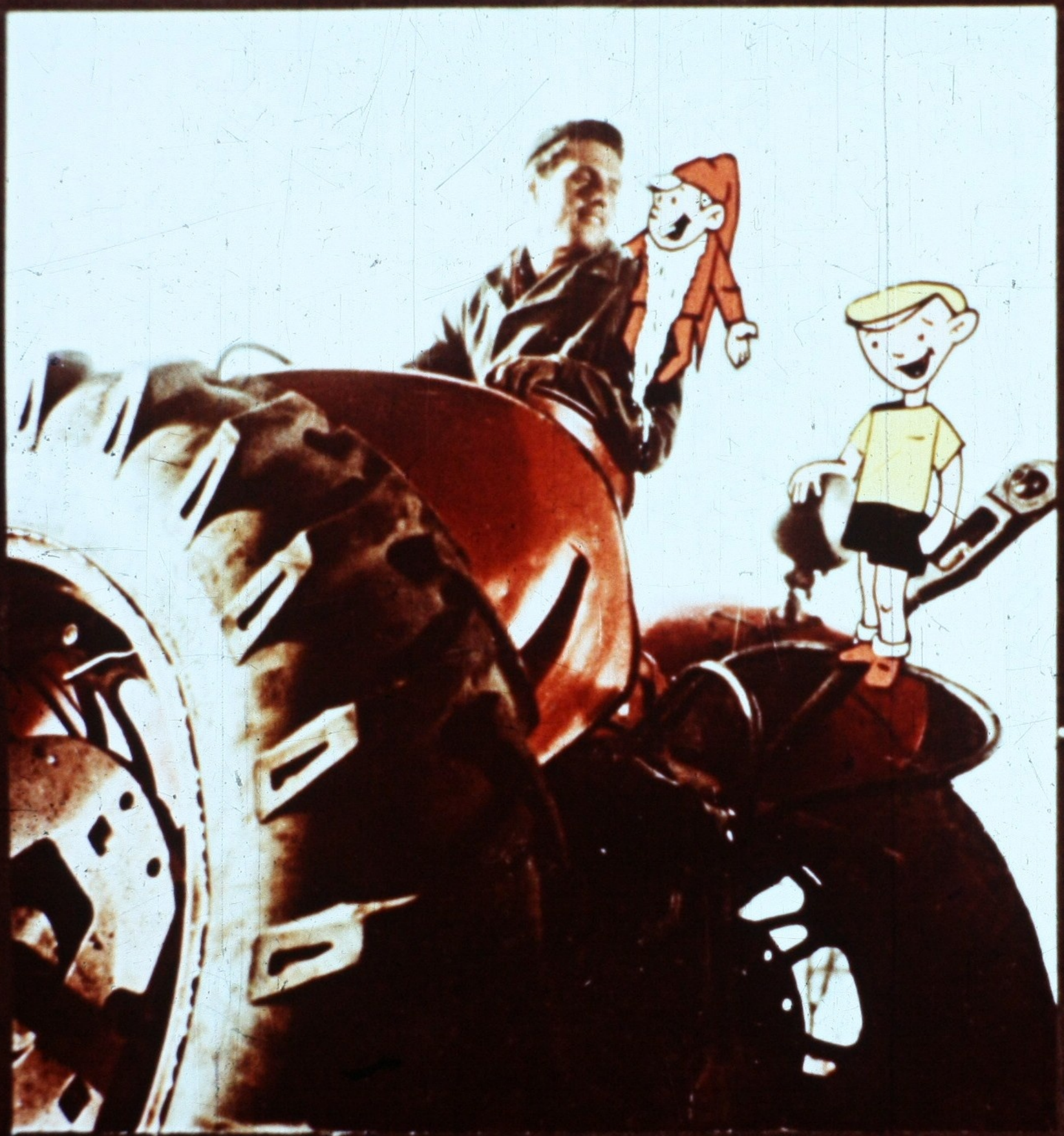

Și iată că a și apărut
un flăcău!

–Îți mulțumim, nene tractoristule, se bucură cei doi prieteni — și-ți urăm spor la seceriș.

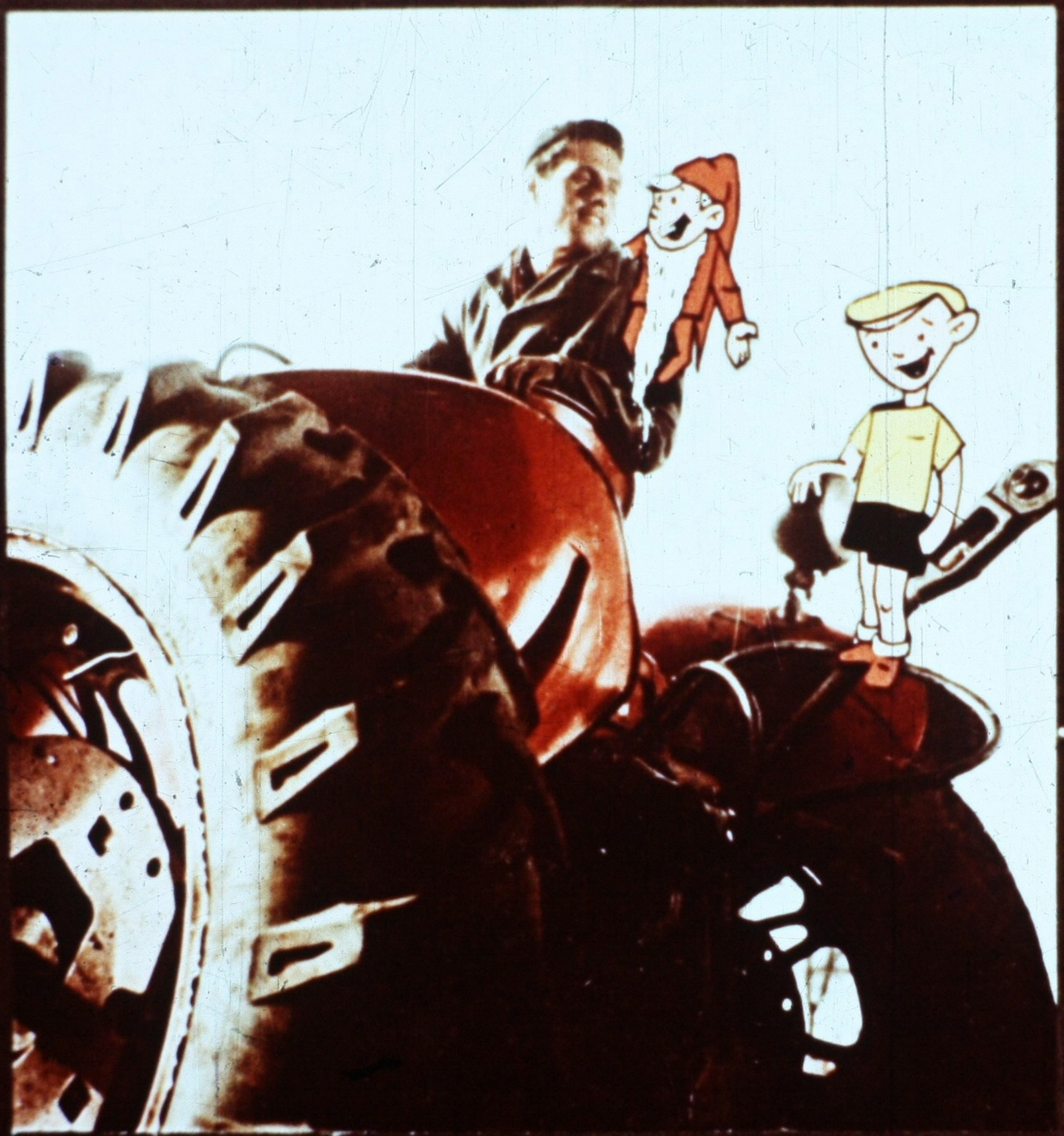

Și iată că a și apărut
un flăcău!

–Îți mulțumim, nene tractoristule, se bucură cei doi prieteni — și-ți urăm spor la seceriș.

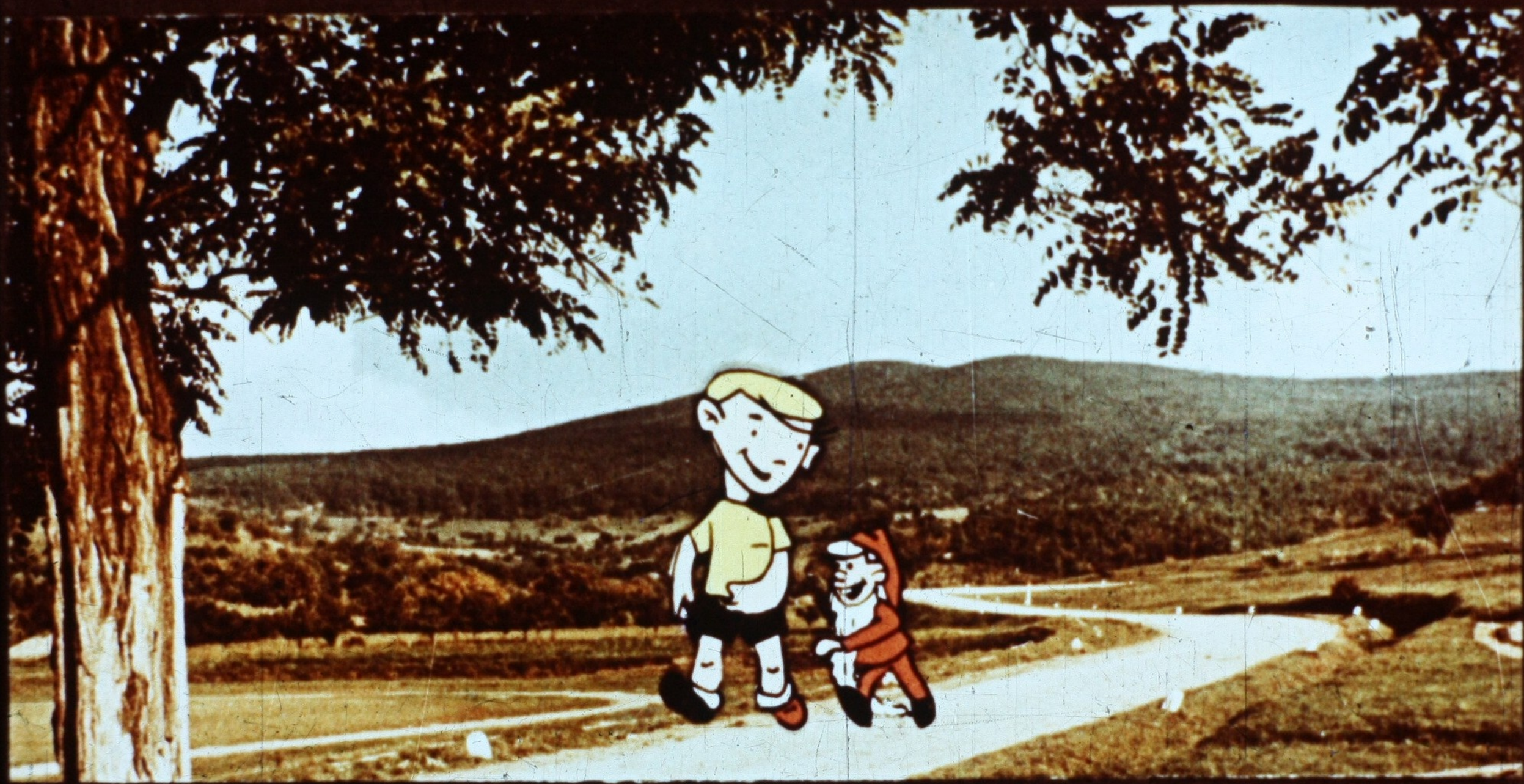

Şi iar plecară, ca-n poveste, că-nainte mult mai este.

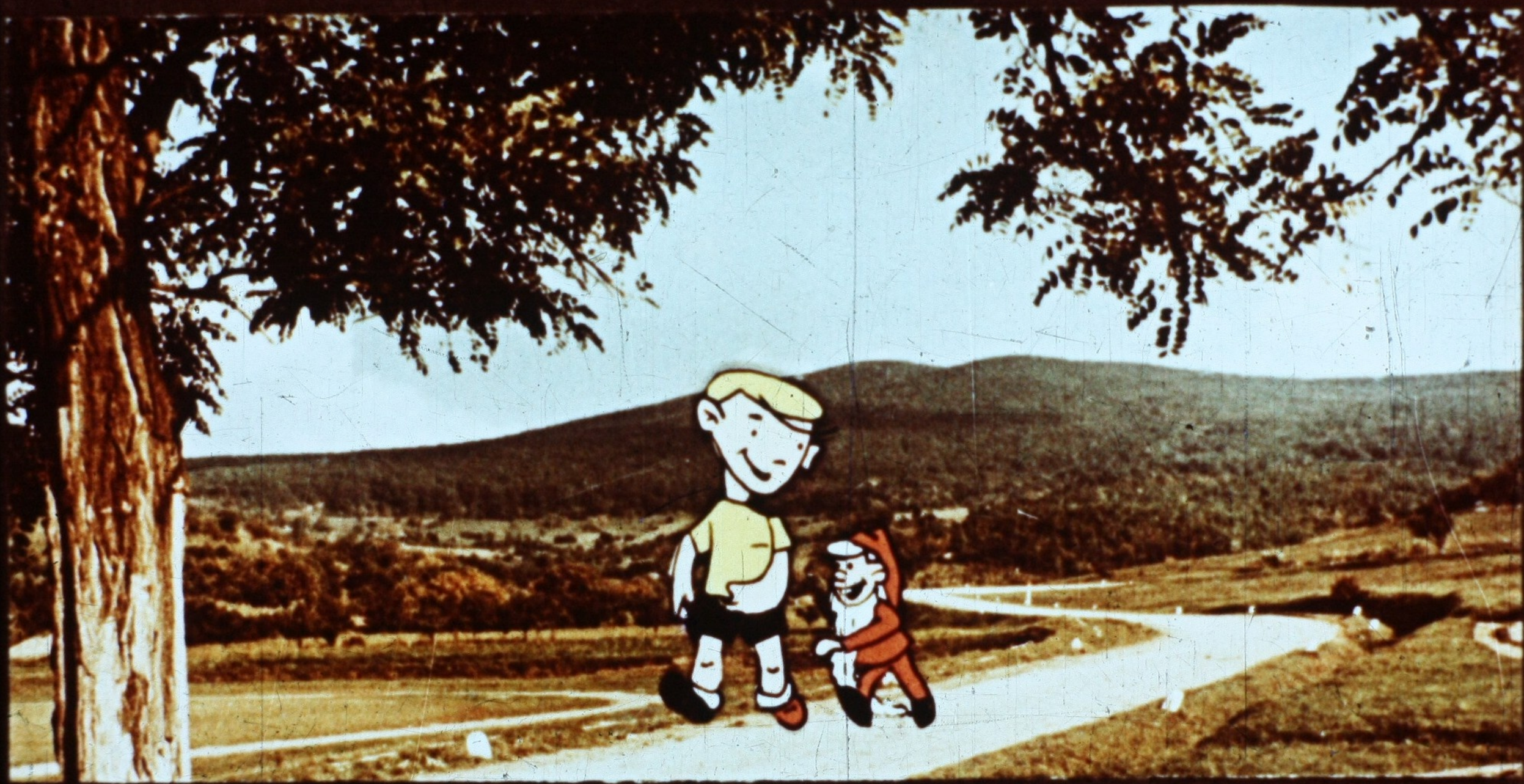

Şi iar plecară, ca-n poveste, că-nainte mult mai este.

Întîlniră apoi, în cale,o apă mare.

— Dunăre, încotro îi duci pe prietenii noştri?

— La Mare! răspunde bătrînul fluviu.

Întîlniră apoi, în cale,o apă mare.

— Dunăre, încotro îi duci pe prietenii noştri?

— La Mare! răspunde bătrînul fluviu.

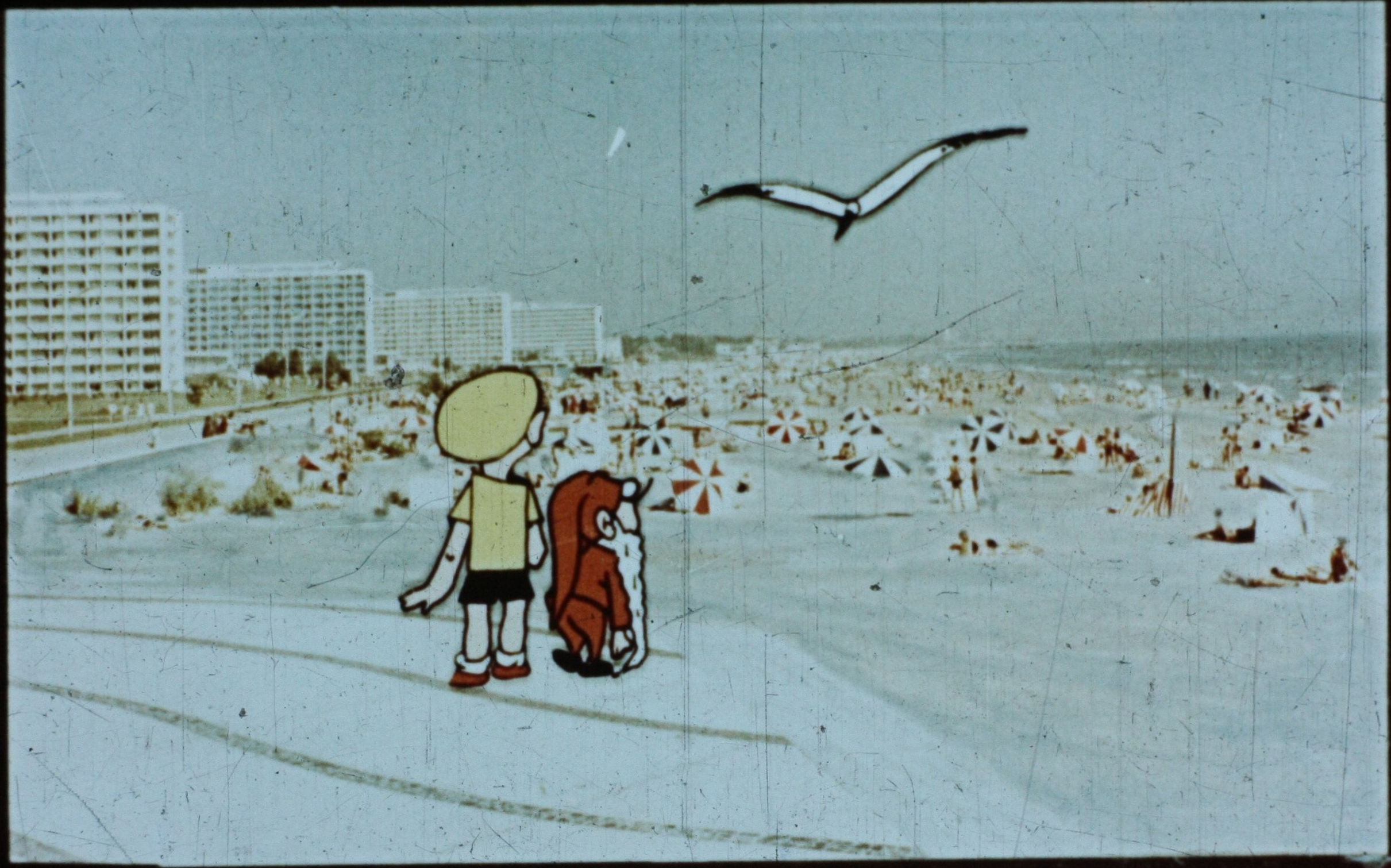

Şi Marea i-a întîmpinat pe toţi cu valurile ei de argint.
— Bună ziua, Mare! Vă salut, pescăruşi!
— Spuneţi-mi, n-aţi văzut cumva pe aici un voinic şi un pitic?

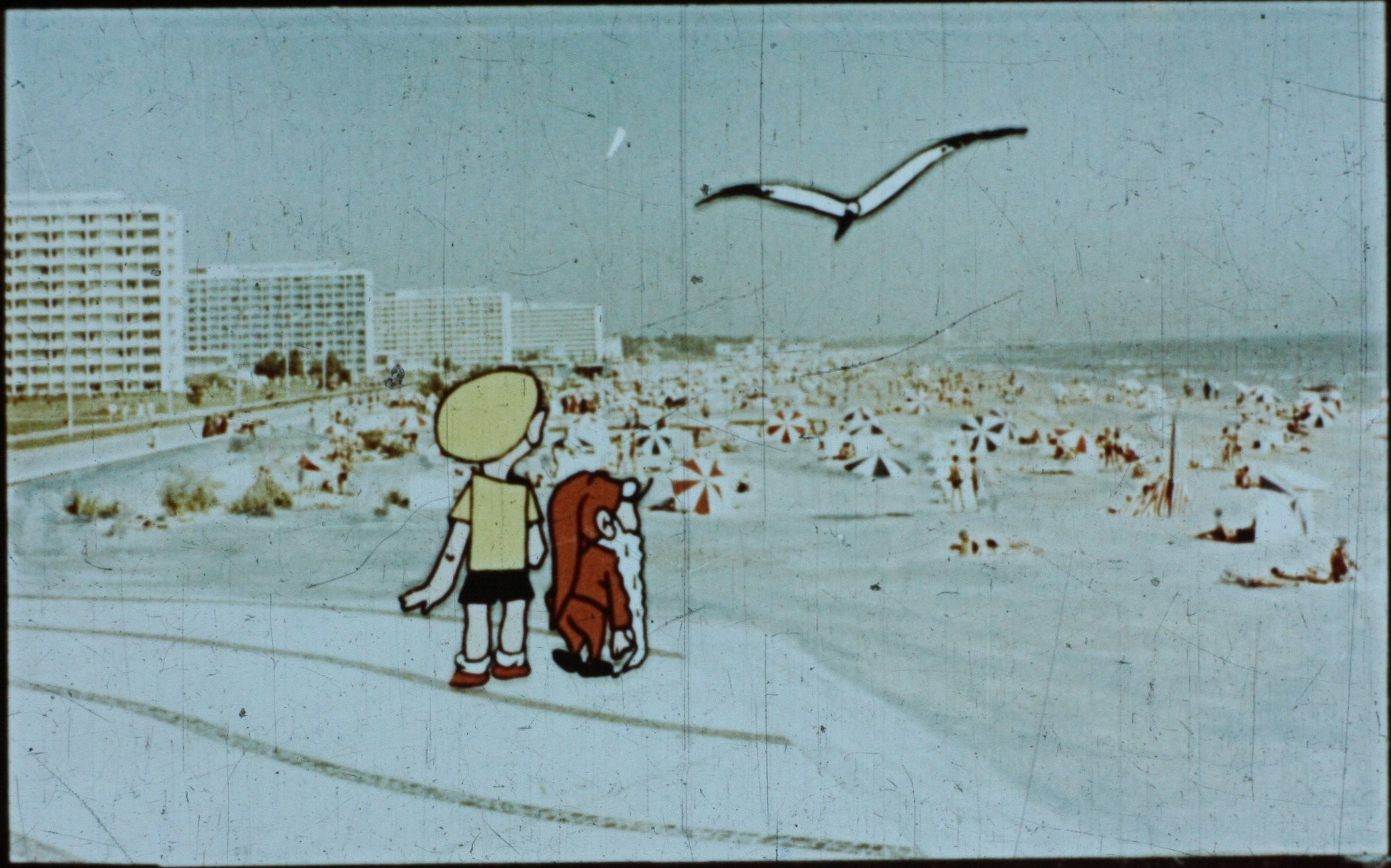

Şi Marea i-a întîmpinat pe toţi cu valurile ei de argint.
— Bună ziua, Mare! Vă salut, pescăruşi!
— Spuneţi-mi, n-aţi văzut cumva pe aici un voinic şi un pitic?

— Ba bine că nu, răspunde Marea! Voinicul și-a găsit prieteni printre muncitorii veniți la odihnă... Iar Piticul... vai, vai, de mic ce este, gata, gata să-l înghită nisipul!

— Ba bine că nu, răspunde Marea! Voinicul și-a găsit prieteni printre muncitorii veniți la odihnă... Iar Piticul... vai, vai, de mic ce este, gata, gata să-l înghită nisipul!

Piticul și Voinicul s-au întîlnit apoi cu copiii veniți în colonie. S-au jucat cu valurile, iar Piticul s-a lăudat că nimeni nu înoată mai bine ca el!

Piticul și Voinicul s-au întîlnit apoi cu copiii veniți în colonie. S-au jucat cu valurile, iar Piticul s-a lăudat că nimeni nu înoată mai bine ca el!

Apoi,... din nou la drum. Delta Dunării i-a primit cu strigăte ve-
sele de cocostîrci, cu foşnet de stuf, cu cîntece de pescari.

Apoi,... din nou la drum. Delta Dunării i-a primit cu strigăte ve-
sele de cocostîrci, cu foşnet de stuf, cu cîntece de pescari.

— Vai ce pasăre uriașă! strigă deodată Prislea.
— Dar eu nu sînt pasăre! Eu sînt Combina de recoltat stuful din care se face hîrtia.

— Vai ce pasăre uriașă! strigă deodată Prislea.
— Dar eu nu sînt pasăre! Eu sînt Combina de recoltat stuful din care se face hîrtia.

Cei doi prieteni au ajuns apoi la Cherhana.
— Bună ziua, tovarăşi muncitori!

Cei doi prieteni au ajuns apoi la Cherhana.
— Bună ziua, tovarăşi muncitori!

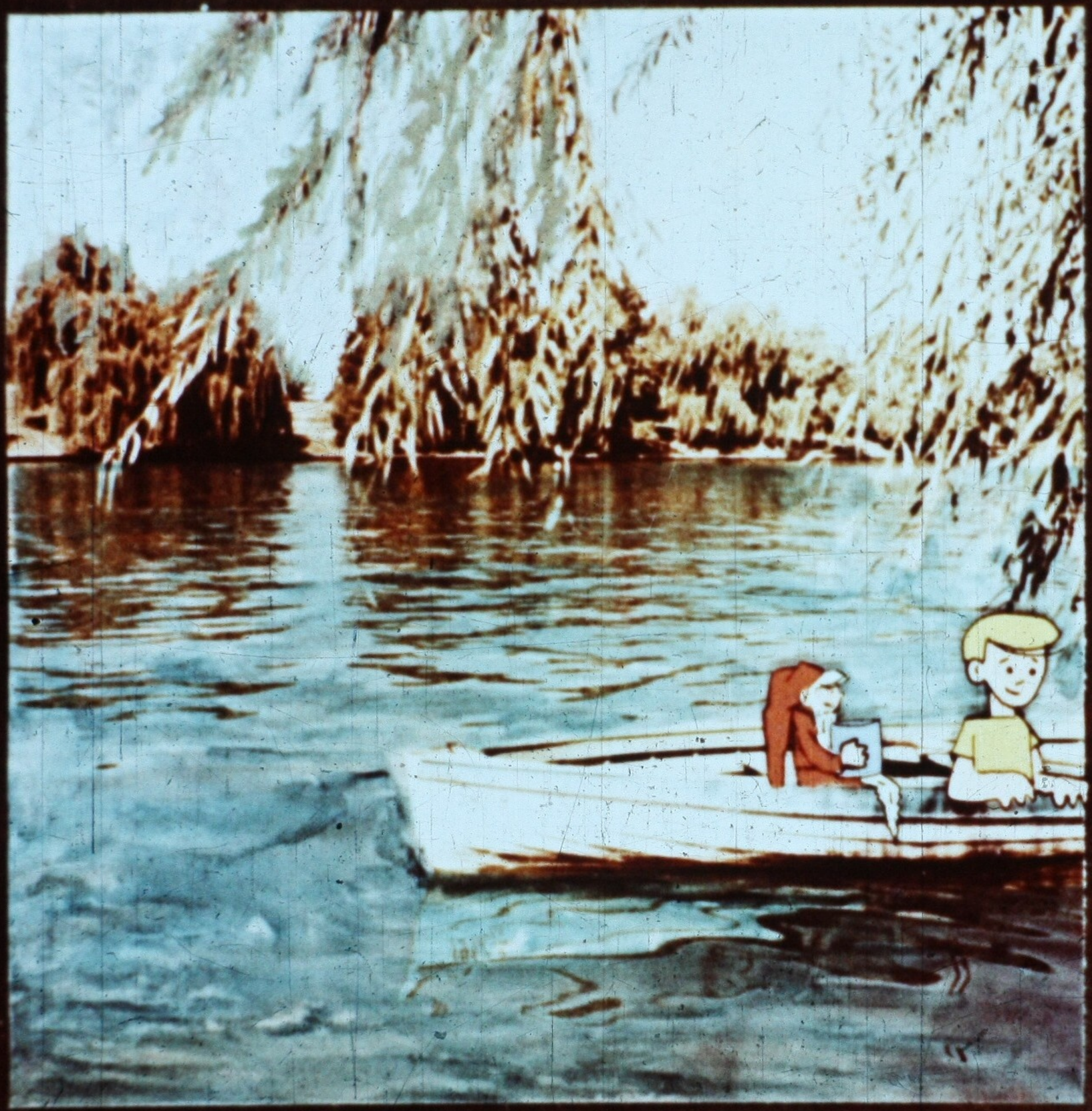

Pescarii au fost bucuroşi de oaspeţi, iar Piticul, la plecare, a primit în dar peştişorul cel argintiu. Acum, plutesc cu barca prin stufăriş. Oh, numai de n-ar veni hoaţa de Babiţă!

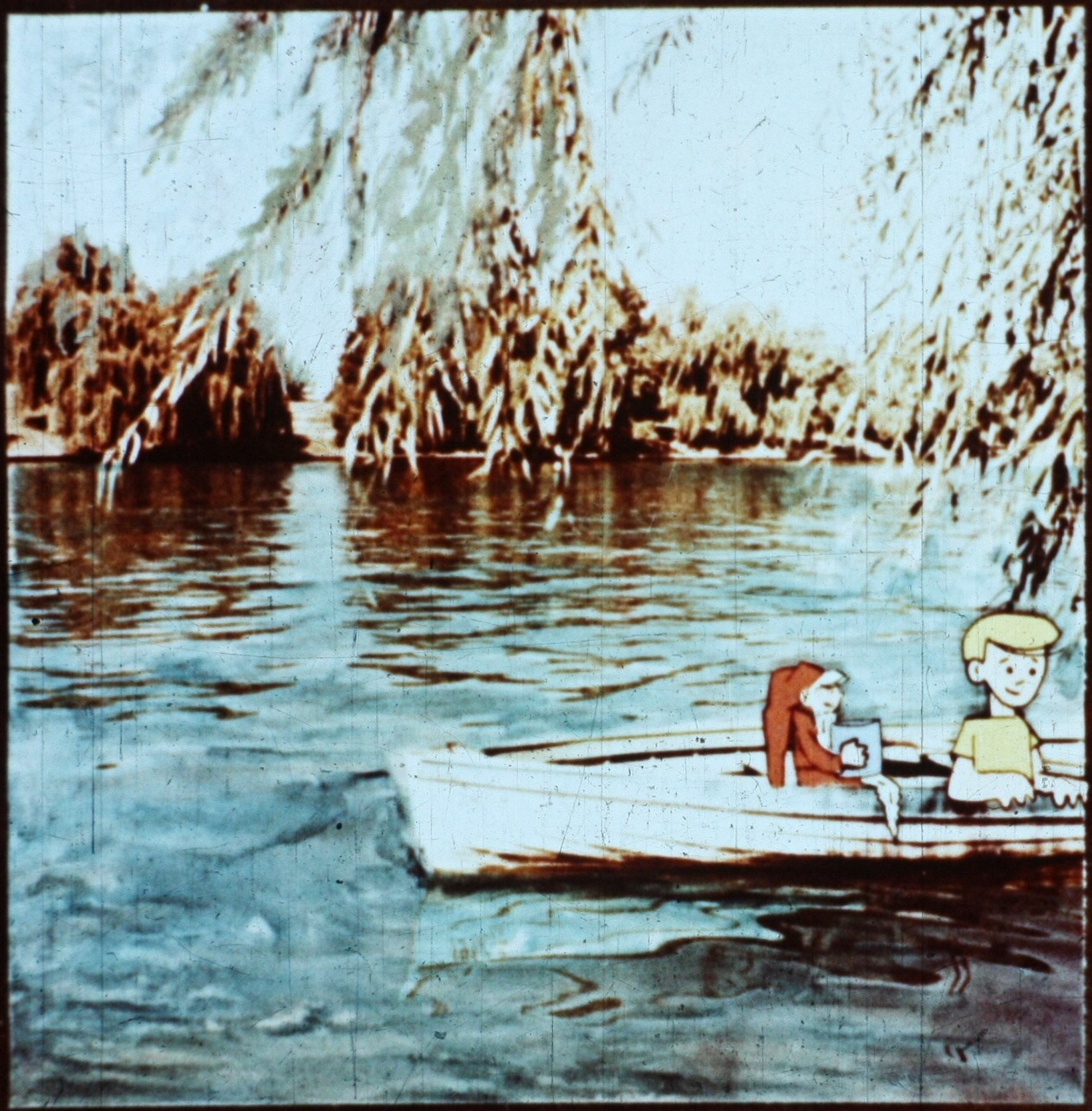

Pescarii au fost bucuroşi de oaspeţi, iar Piticul, la plecare, a primit în dar peştişorul cel argintiu. Acum, plutesc cu barca prin stufăriş. Oh, numai de n-ar veni hoaţa de Babiţă!

Aşi! Ţi-ai găsit! Babiţa a şi simţit mirosul peştelui din borcan.

–Vai ce rac frumos ai prins! Spune ea, făcînd pe mirata.

–Dar nu e rac! E peştişor!

–Nu cred pînă nu văd! Spune Babiţa.

Aşi! Ţi-ai găsit! Babiţa a şi simţit mirosul peştelui din borcan.

–Vai ce rac frumos ai prins! Spune ea, făcînd pe mirata.

–Dar nu e rac! E peştişor!

–Nu cred pînă nu văd! Spune Babiţa.

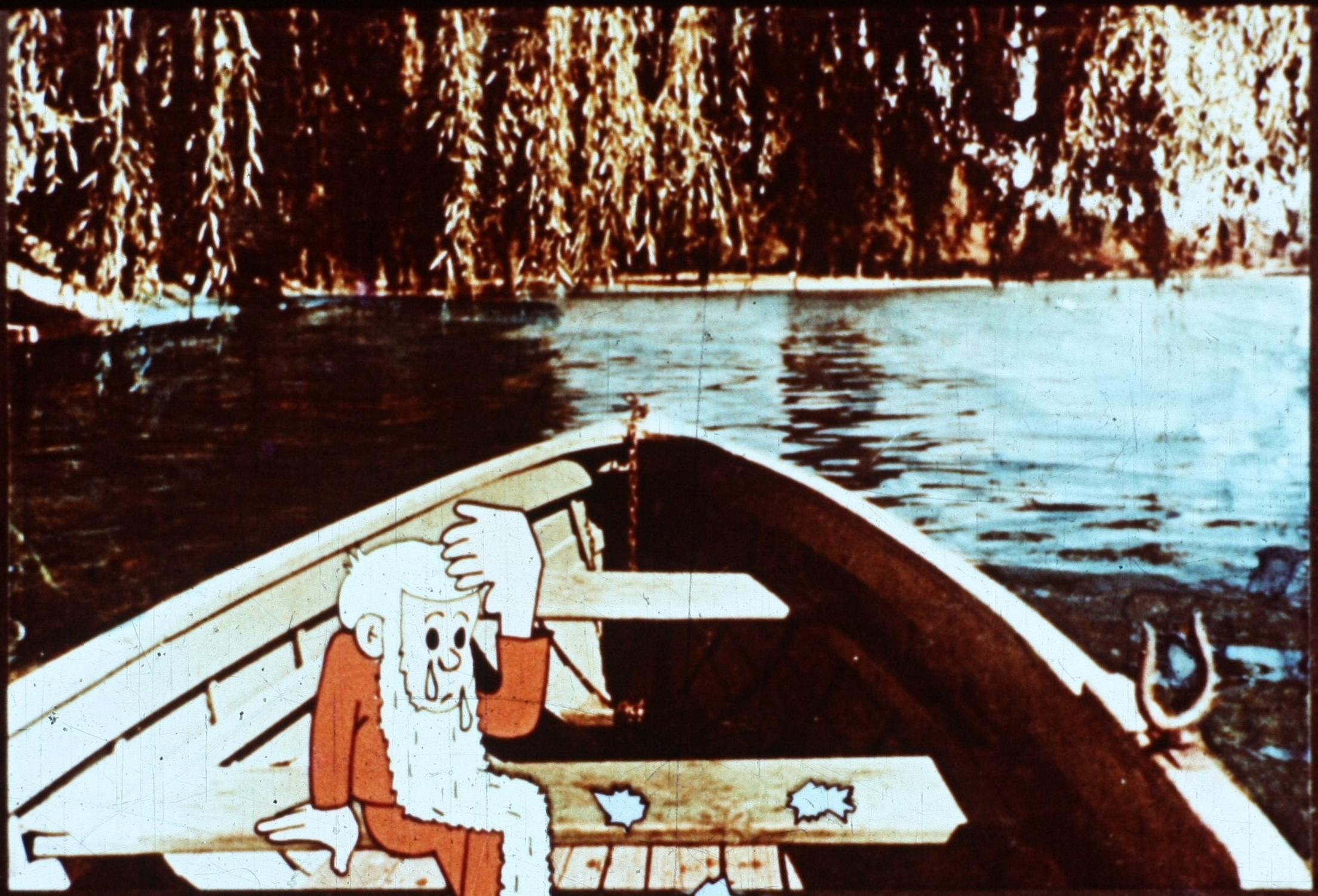

Şi nu ştiu ce a făcut Babiţa, că borcanul se sparse deodată şi peştişorul argintiu dispăru într-o guşă mare şi galbenă. Apoi, pe aici ţi-e drumul! Vai, ce-a mai plîns bietul Pitic!

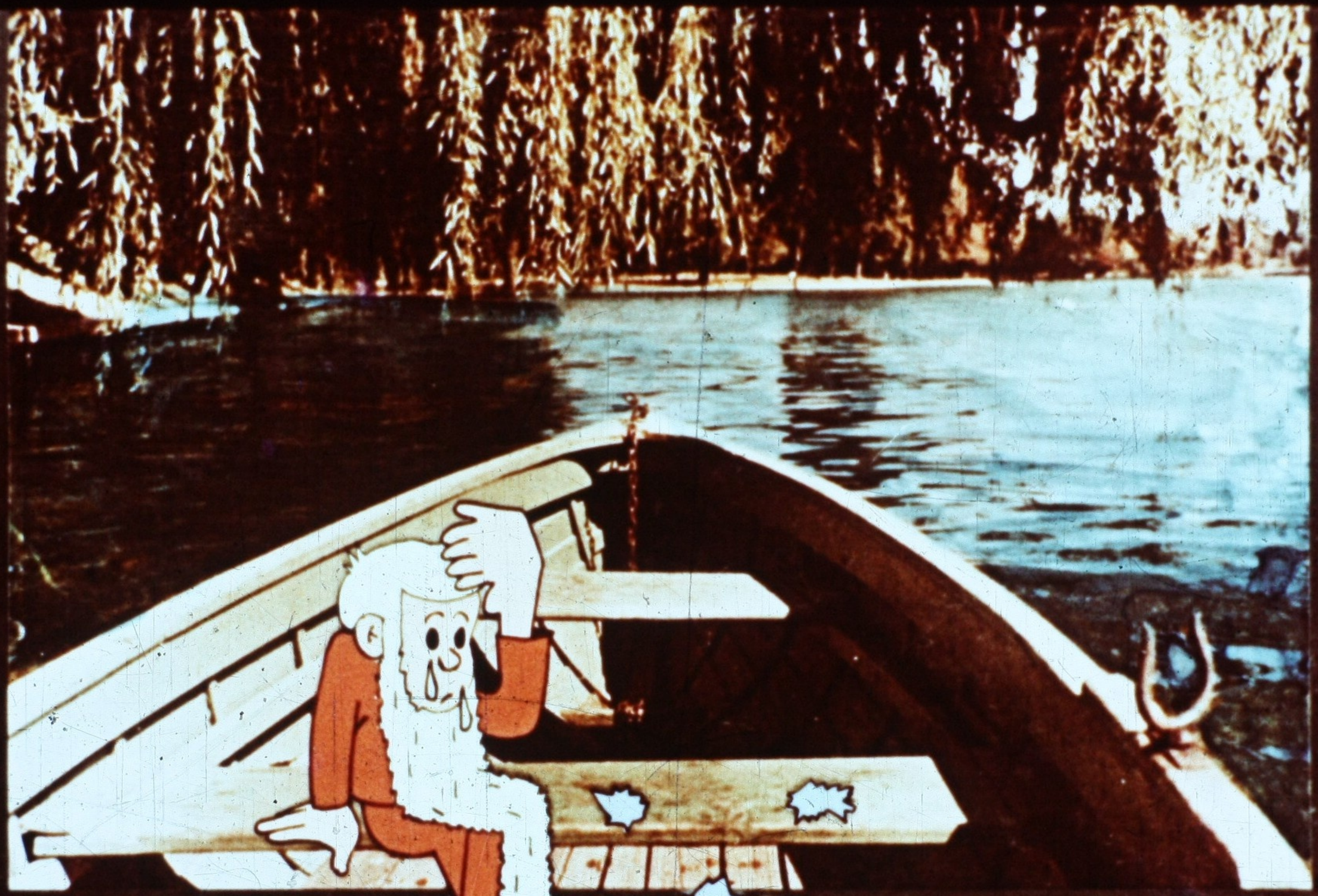

Şi nu ştiu ce a făcut Babiţa, că borcanul se sparse deodată şi peştişorul argintiu dispăru într-o guşă mare şi galbenă. Apoi, pe aici ţi-e drumul! Vai, ce-a mai plîns bietul Pitic!

Şi uite aşa, mai cu risul, mai cu plînsul, ajunseră şi pe dealuri.

Şi uite aşa, mai cu risul, mai cu plînsul, ajunseră şi pe dealuri.

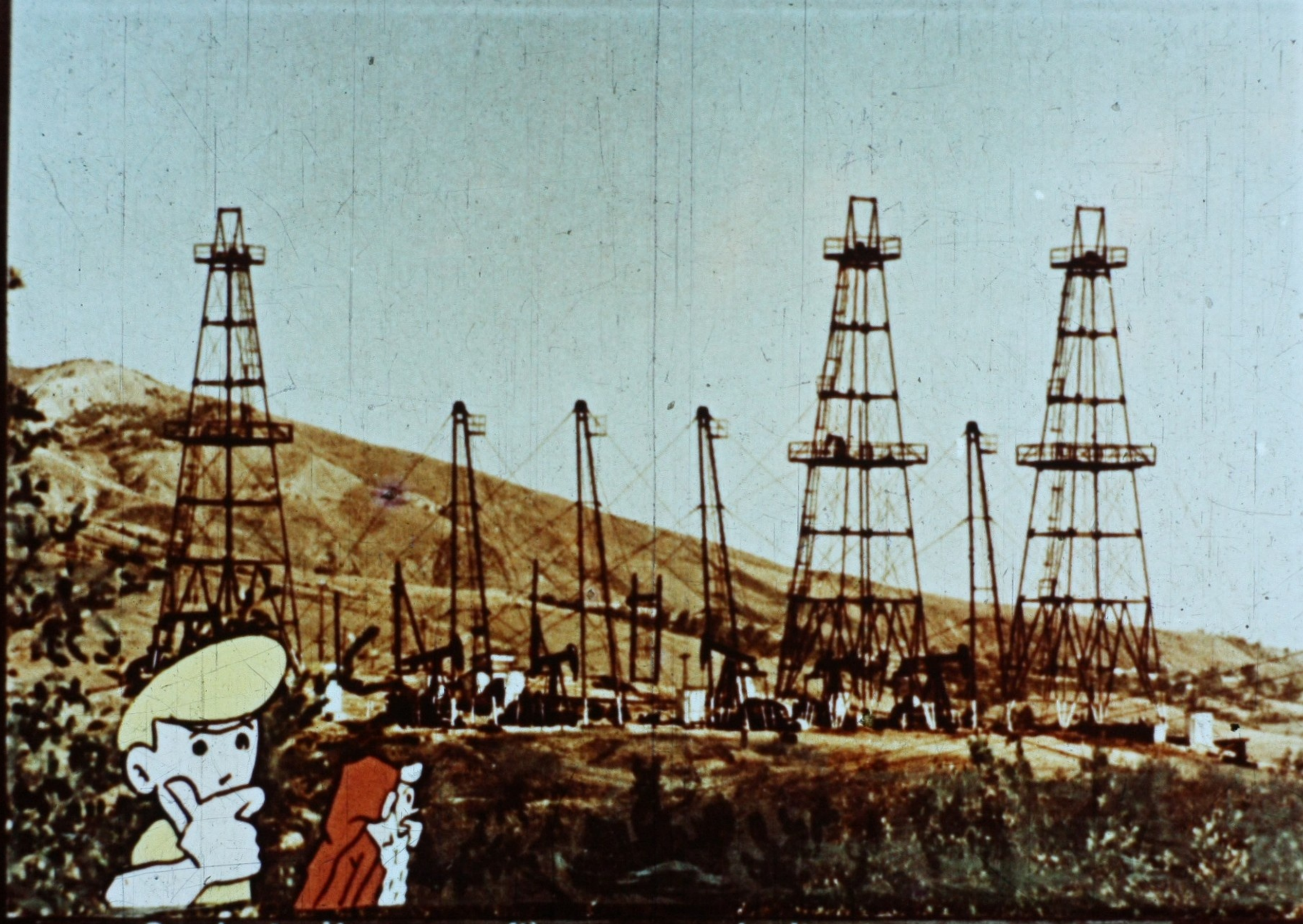

Sonde înalte se profilau pe cerul albastru.

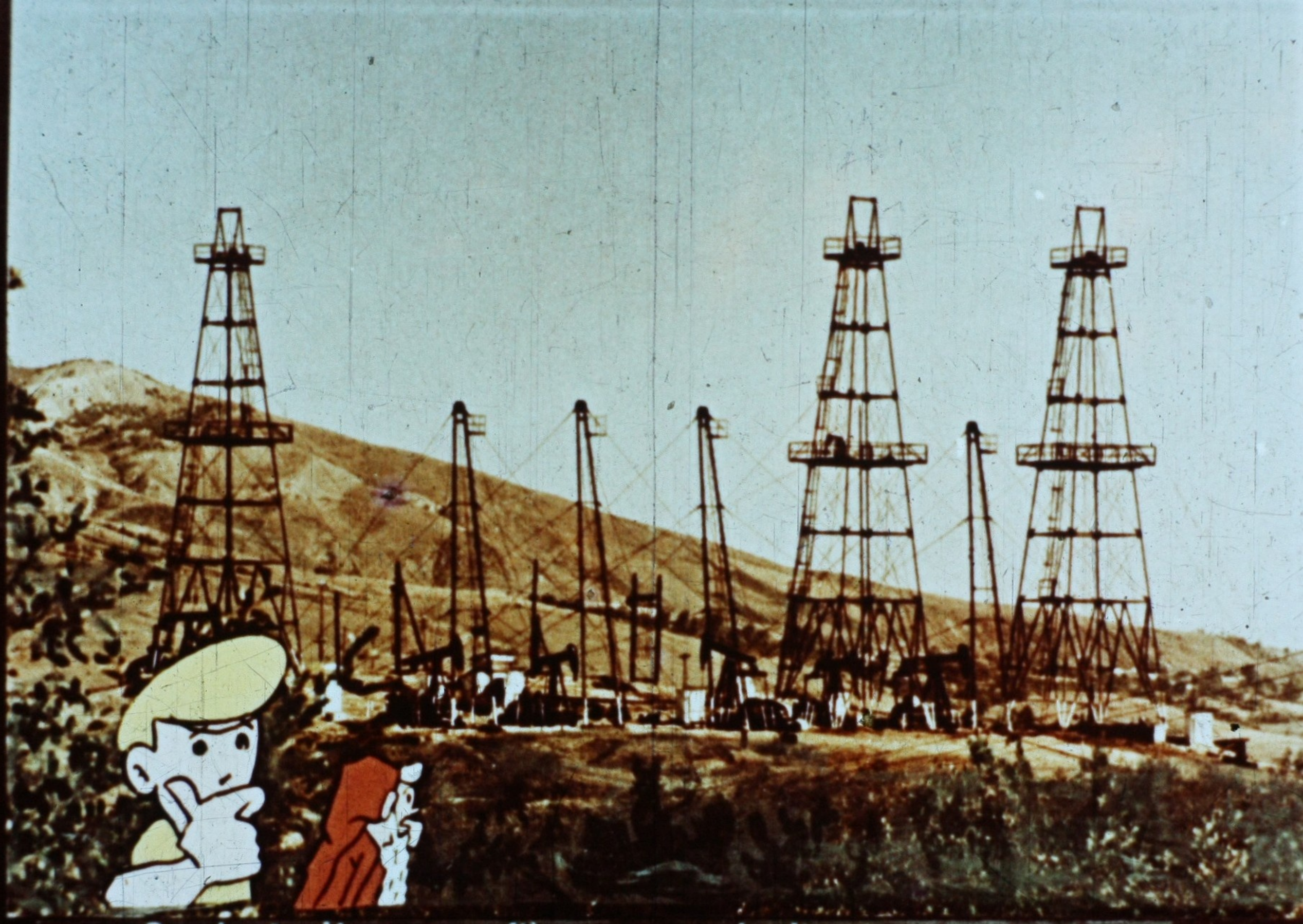

Sonde înalte se profilau pe cerul albastru.

Şi ca întotdeauna, Prislea şi Piticul şi-au făcut şi aici noi prieteni. Ba, au încercat chiar să-i ajute la muncă.

— Ajută-le, Prislea, strigă Piticul... cobor şi eu îndată.

Şi ca întotdeauna, Prislea şi Piticul şi-au făcut şi aici noi prieteni. Ba, au încercat chiar să-i ajute la muncă.

— Ajută-le, Prislea, strigă Piticul... cobor şi eu îndată.

S-au intîlnit, apoi, și cu bacii de la stînă și, bineînțeles, Piticul și-a încercat vitejia, alergînd pe spinarea celui mai voinic berbec.

S-au intîlnit, apoi, și cu bacii de la stînă și, bineînțeles, Piticul și-a încercat vitejia, alergînd pe spinarea celui mai voinic berbec.

Iar pe cărările tainice ale pădurii, prietenii noştri s-au întîlnit cu muncitorii forestieri.

— Noroc bun, tovarăşi, şi spor la muncă!

Iar pe cărările tainice ale pădurii, prietenii noştri s-au întîlnit cu muncitorii forestieri.

— Noroc bun, tovarăşi, şi spor la muncă!

Şi... cel mai harnic a fost, ca de obicei, Piticul. Apoi, au plecat mai departe.

Şi... cel mai harnic a fost, ca de obicei, Piticul. Apoi, au plecat mai departe.

La marginea pădurii, s-au întîlnit cu Scufița Roșie.
–Ești fetița din poveste?
–Nu, eu sînt de aici, din orășelul minerilor.

La marginea pădurii, s-au întîlnit cu Scufița Roșie.
–Ești fetița din poveste?
–Nu, eu sînt de aici, din orășelul minerilor.

— Bine ai venit la noi! îi urează copiii minerilor. Dar cum de ai plecat singur la drum?

— Ooo, dar nu sînt singur! Vi-l prezint pe prietenul meu, Piticul. Dar Piticul, ia-l de unde nu-i.

— Bine ai venit la noi! îi urează copiii minerilor. Dar cum de ai plecat singur la drum?

— Ooo, dar nu sînt singur! Vi-l prezint pe prietenul meu, Piticul. Dar Piticul, ia-l de unde nu-i.

—Şi ştiţi de ce? Pentru că îşi găsise şi el alţi prieteni. Cumătrul urs l-a rugat să-i fie prieten nedespărţit.

—Şi ştiţi de ce? Pentru că îşi găsise şi el alţi prieteni. Cumătrul urs l-a rugat să-i fie prieten nedespărţit.

— La revedere, prieteni. E tîrziu! Trebuie să plecăm, să ajungem acasă! Mi-e dor de părinţii mei, de fraţii mei... spune Prislea.

— La revedere, prieteni. E tîrziu! Trebuie să plecăm, să ajungem acasă! Mi-e dor de părinţii mei, de fraţii mei... spune Prislea.

A venit apoi seara. Cu
pași de pîslă s-a strecu-
rat printre brazi.– Adormi,
fir de iarbă, adormi și tu,
rîu de argint...

A venit apoi seara. Cu
pași de pîslă s-a strecu-
rat printre brazi.– Adormi,
fir de iarbă, adormi și tu,
rîu de argint...

Şi cei doi prieteni plecară spre casă.

Şi cei doi prieteni plecară spre casă.

Pe drum, Piticul s-a dat de trei ori peste cap, luînd din nou înfățișare de creion.–Căutați-l bine! E acolo, sus, în buzunarul bluzei lui Prîslea.

Pe drum, Piticul s-a dat de trei ori peste cap, luînd din nou înfățișare de creion.–Căutați-l bine! E acolo, sus, în buzunarul bluzei lui Prîslea.

Iată că au ajuns şi acasă!...

— Bine ai venit, feciorul tatii! Multă zare ai mai colindat de ai ajuns înapoi o dată cu stelele? Hai povesteşte-ne peripeţiile tale.

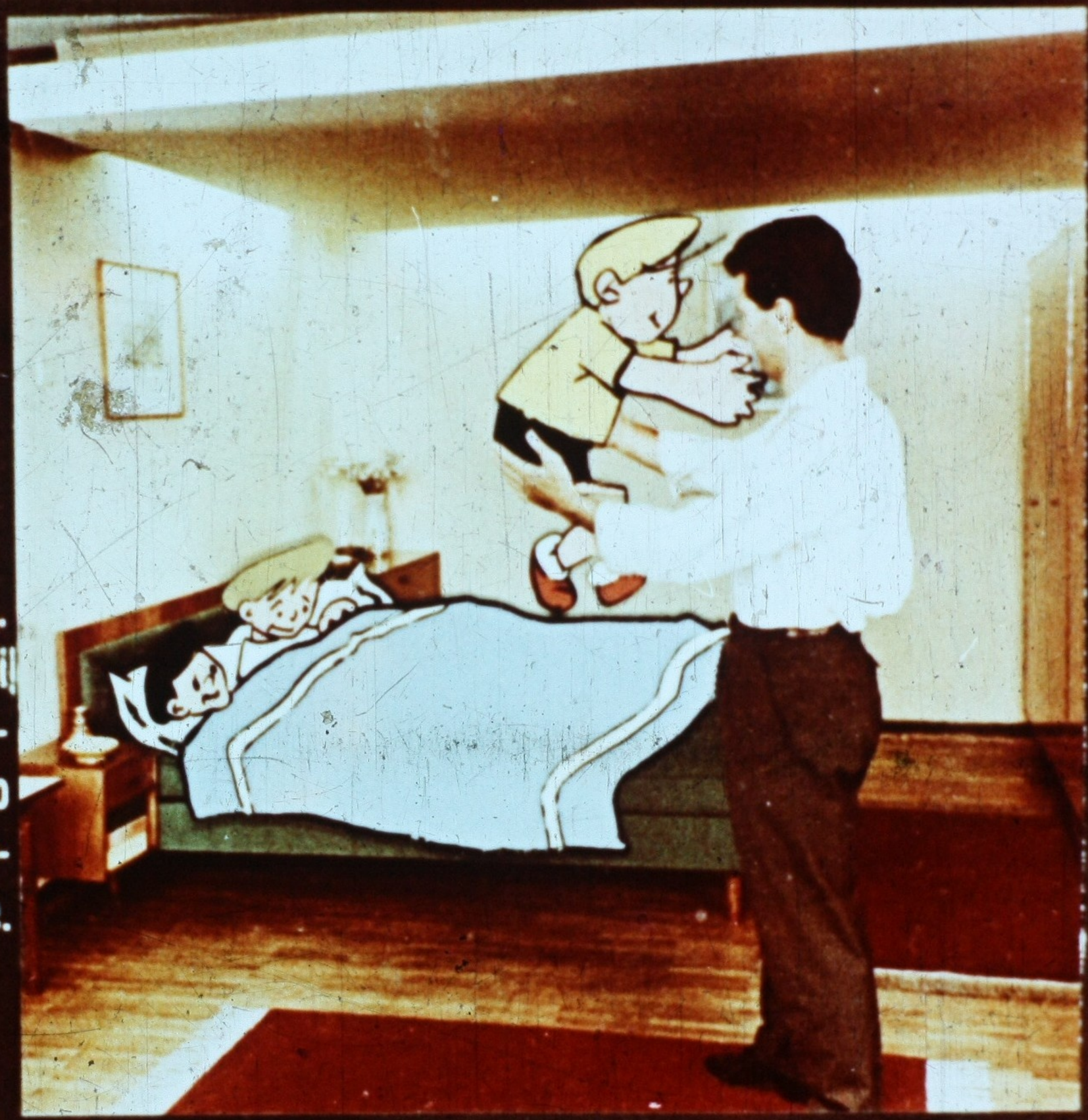

Iată că au ajuns şi acasă!...

— Bine ai venit, feciorul tatii! Multă zare ai mai colindat de ai ajuns înapoi o dată cu stelele? Hai povesteşte-ne peripeţiile tale.

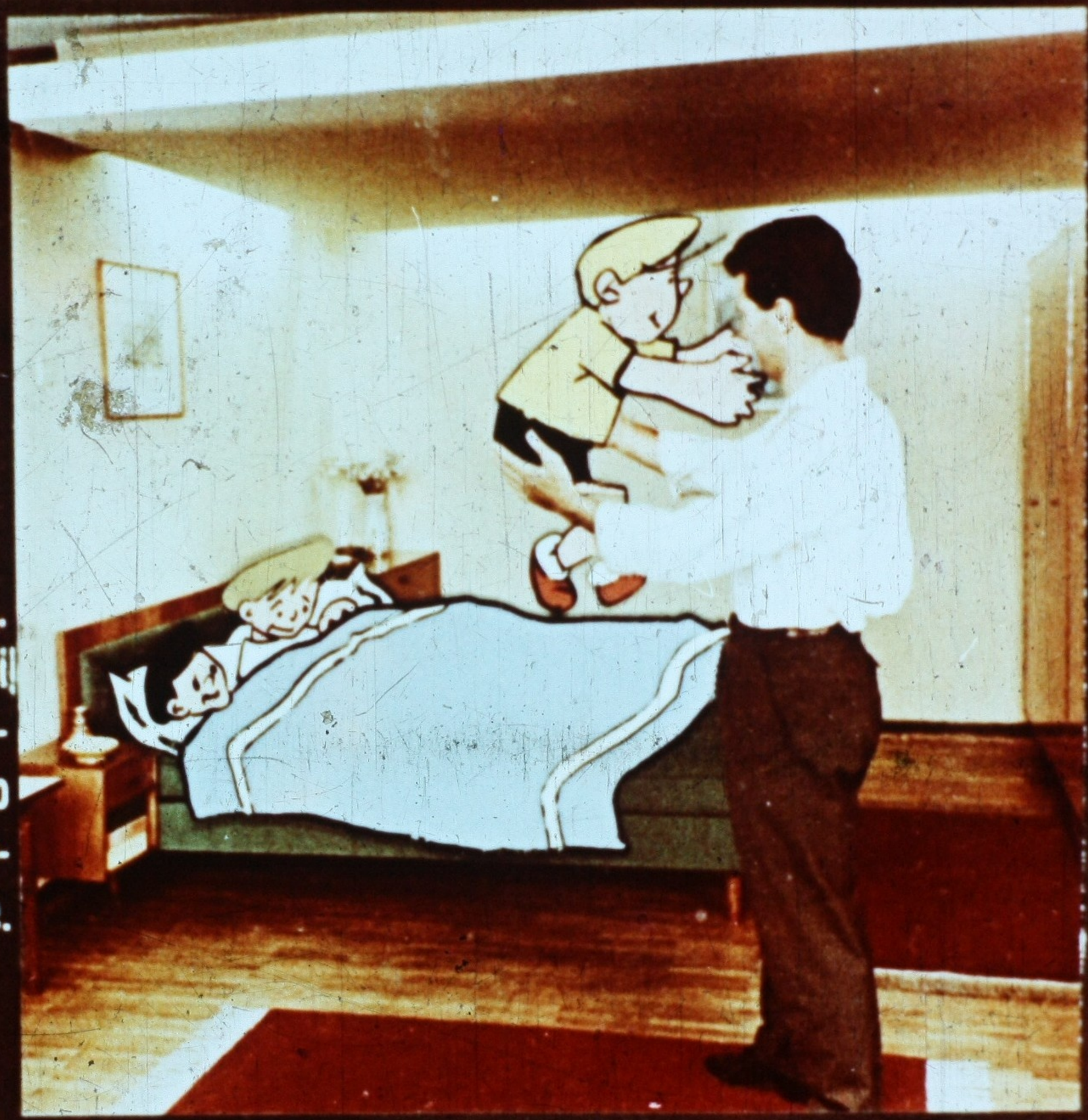

—Mai bine să desenez, spune Prislea. Şi cu creionul lui roşu începu să deseneze tot ce răsări în călătoria lui cu gîndul.

—Mai bine să desenez, spune Prislea. Şi cu creionul lui roşu începu să deseneze tot ce răsări în călătoria lui cu gîndul.

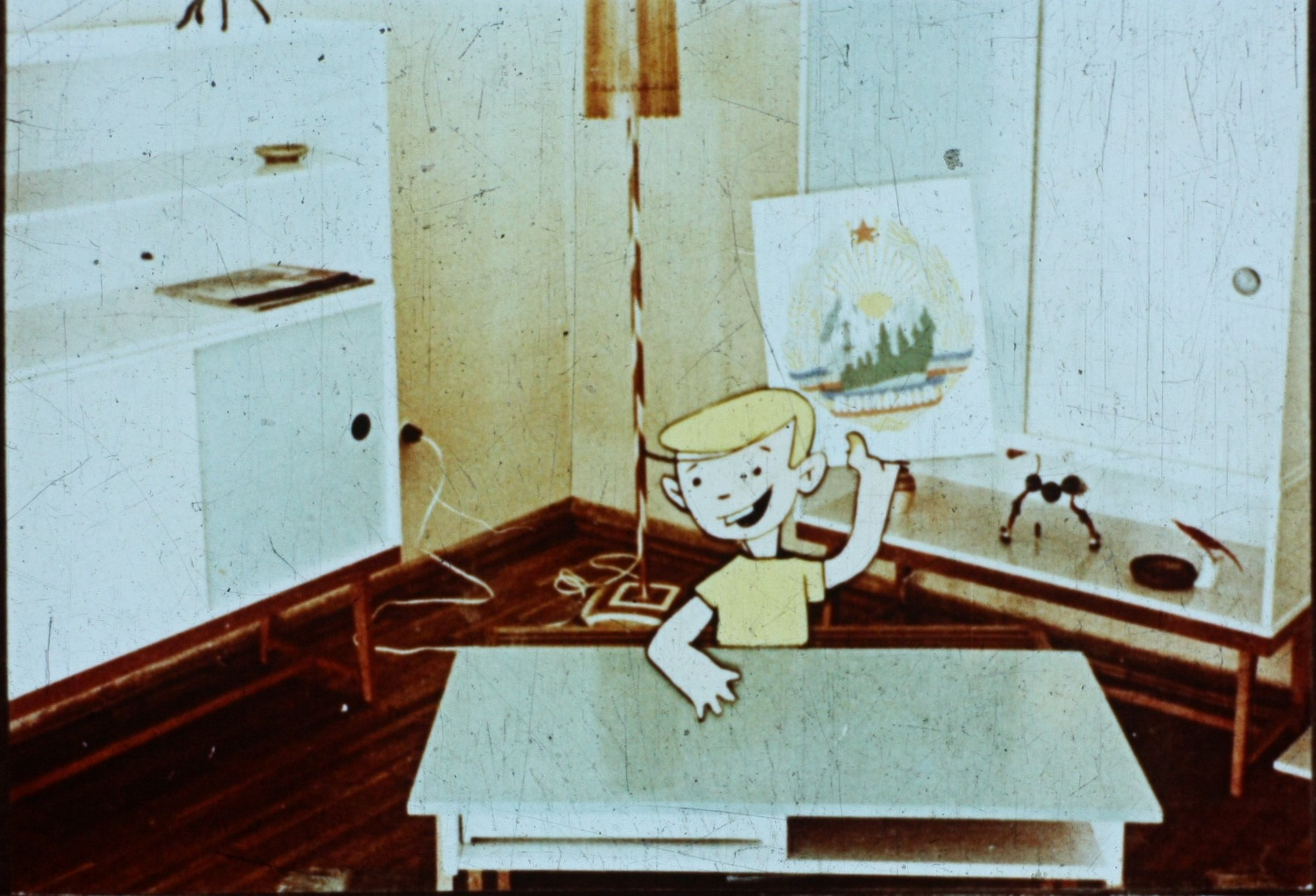

— Ai desenat stema țării noastre?! strigară frații lui.

— Da! răspunse Prislea. Pretutindeni m-a dus cu gîndul drumul căsuței mele...

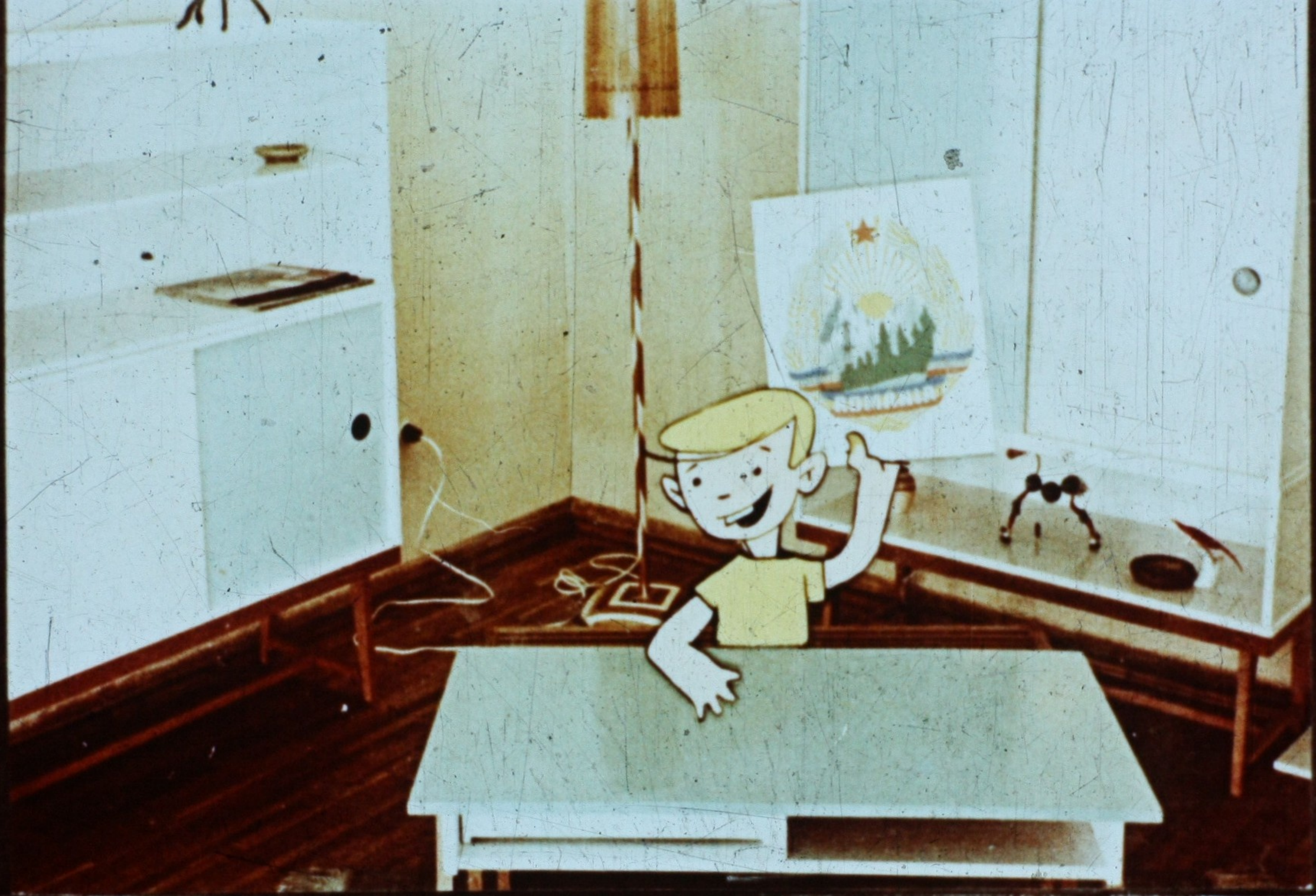

— Ai desenat stema țării noastre?! strigară frații lui.

— Da! răspunse Prislea. Pretutindeni m-a dus cu gîndul drumul căsuței mele...

Apoi, veni somnul. Noapte bună, copii! Noapte bună, prieteni...

Apoi, veni somnul. Noapte bună, copii! Noapte bună, prieteni...

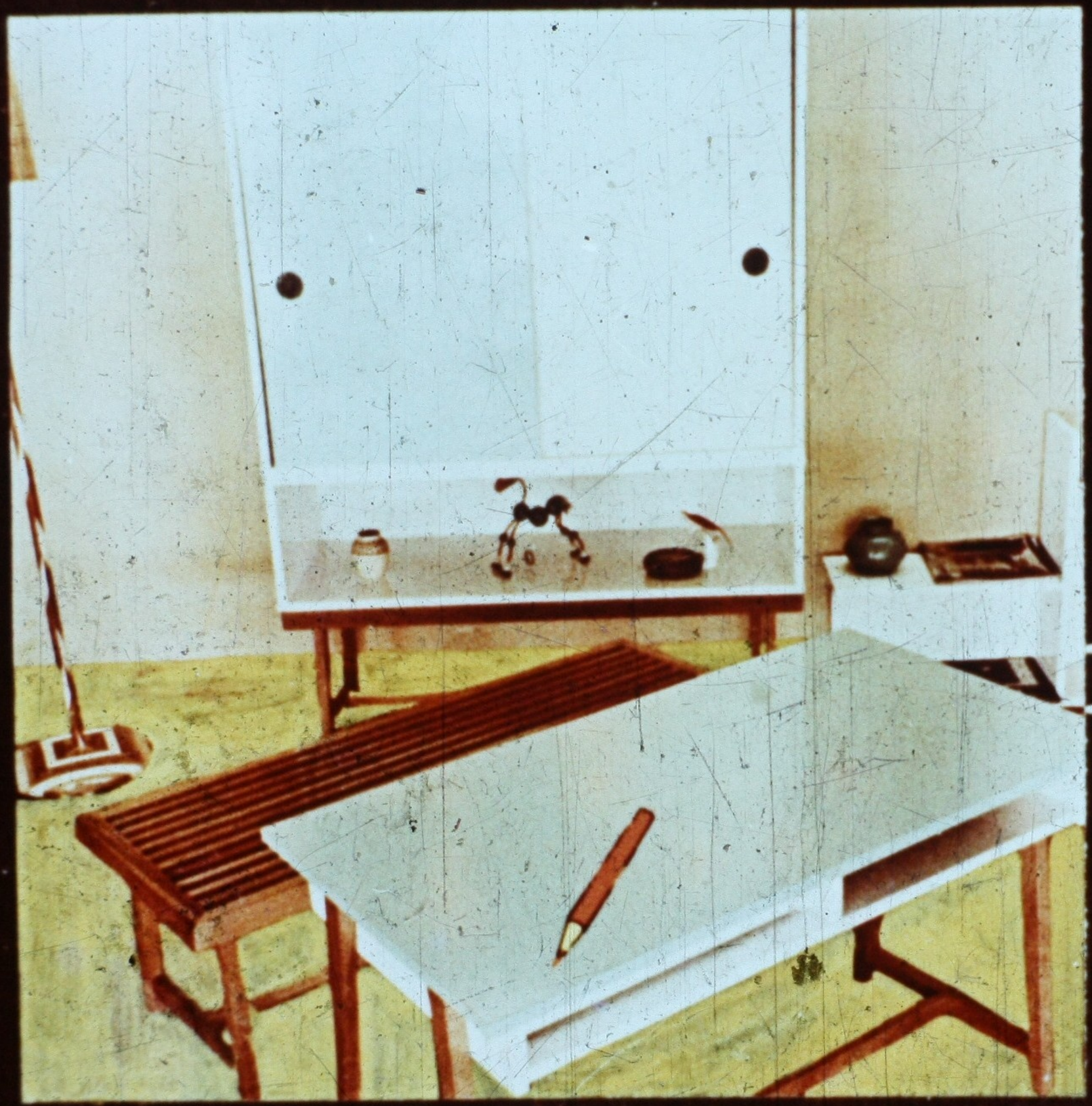

–Noapte bună,creion colorat!
–Noapte bună, Piticule cu căciuliță roșie...

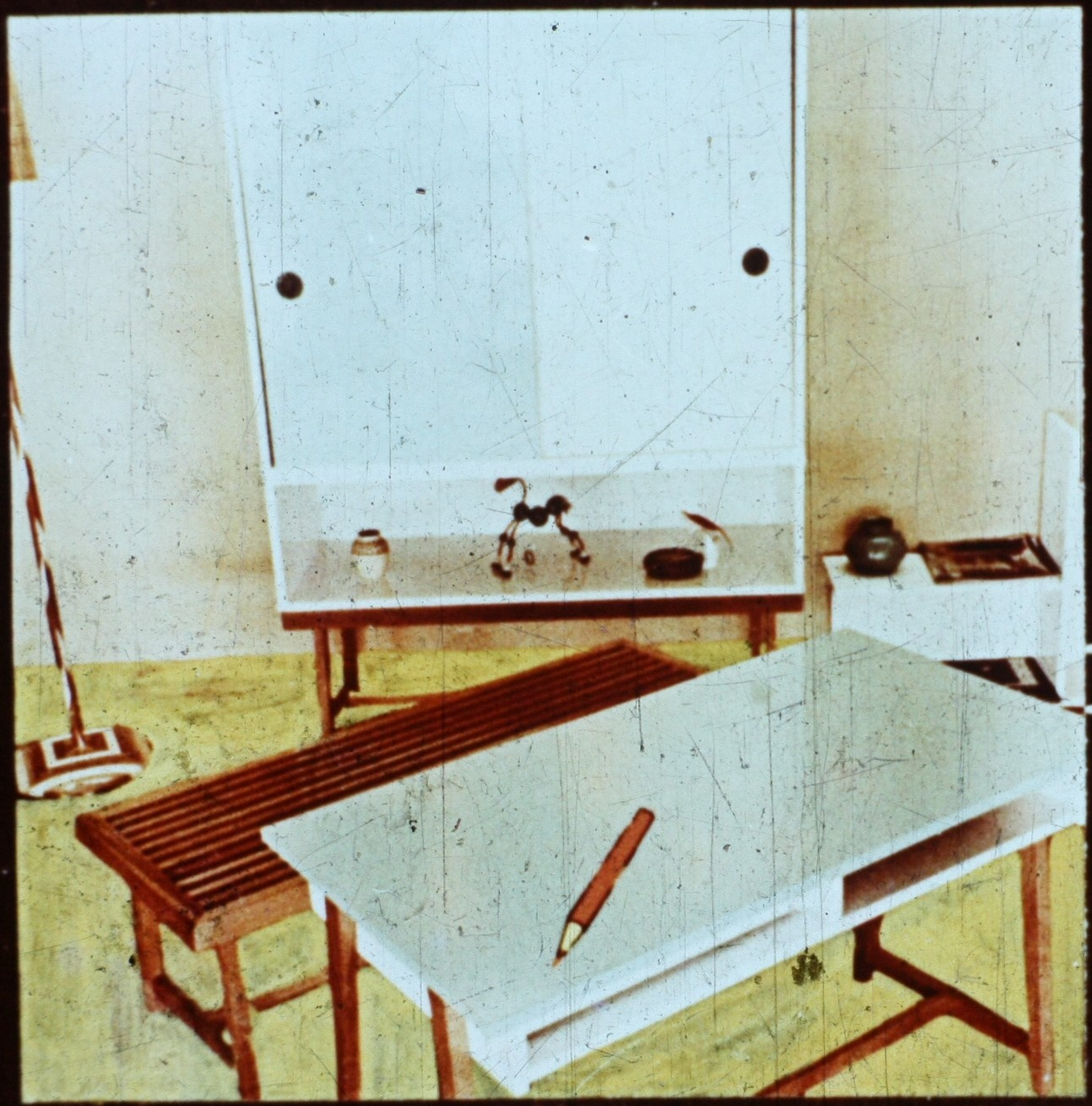

–Noapte bună,creion colorat!
–Noapte bună, Piticule cu căciuliță roșie...

Strășit

producție 1965

Strășit

producție 1965